

Ad b) V tomto případě sám postupník Dr. Č. oznámil žalovanému postup i zmocnění Dr. Ch-a, oznámil tedy zmocnitel jméno svého zmocněnce, což dovolatel marně popírá, když to tak v dopise ze dne 30. dubna 1926 skutečně stojí. Šla-li opatrnost žalovaného tak daleko, že mu vše to ještě nestačilo k přesvědčení o uskutečněném postupu a o zmocnění Dr. Ch-a, bylo jeho povinností, by se dotazem u postupitele a postupníků ujistil, zda se opravdu postup stal a zda opravdu byl Dr. Ch. podle § 1008 obč. zák. zmocněn přijati plnění. Nikterak však případné pochybnosti neopravňovaly žalovaného, by oznámený postup a oznámené zmocnění prostě ignoroval a plnil původnímu věřiteli, dav Pozemkovému ústavu příkaz, by koupil pro Josefa Č-a 25 akcií.

Čís. 8501.

Kratší lhůty § 575, první odstavec, platí i tehdy, domáhá-li se nájemník na pronajímateli odevzdání najaté věci podle § 1096 obč. zák., třeba žaloba nesměruje proti tomu, s nímž byla nájemní smlouva uzavřena, nýbrž proti jeho nástupci ve vlastnictví věci.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1928, Rv I 1732/28.)

Žalobci najali od manželů H-ových v jejich domě krám s přiléhající obytnou místností. Od manželů H-ových koupil napotom dům žalovaný. Žalobu, již se domáhali žalobci na žalovaném, by byl uznán povinným odevzdati jim do užívání místnost jimi najatou, procesní soud první stolice zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud odmítl dovolání i dovolací odpověď.

Důvody:

V souzeném případě domáhají se žalobci jako nájemníci proti žalovanému jako vlastníku domu, by jim odevzdal do užívání obytné místnosti v tomto domě, které najali zároveň s krámem a ostatním příslušenstvím od Františka a Marie H-ových, předchůdců žalovaného ve vlastnictví domu, na dobu do 14. února 1931. Podle ustálené judikatury nejvyššího soudu platí ustanovení § 575 první odstavec c. ř. s. také v řízení o žalobách, jimiž nájemníci vymáhají na pronajímatelích odevzdání najaté věci podle § 1096 obč. zák., a jde tedy o to, zda tohoto předpisu a důsledkem toho i předpisu § 575 první odstavec c. ř. s. lze použít v souzeném případě bez ohledu na to, že žaloba na odevzdání najaté obytné místnosti nesměruje proti původním pronajímatelům, nýbrž proti jejich nástupci ve vlastnictví domu, v němž se místnost nalézá. Na tuto otázku nutno odpovědět kladně hledíc k předpisu § 1120 obč. zák., podle něhož jest nový nabyvatel nájemního předmětu nucen vstoupiti do nájemního poměru ujednaného mezi jeho předchůdcem ve vlastnictví jako pronajímatelem a mezi nájemníkem potud, pokud zákon stanoví úchytku od právní zásady, že kup ruší nájem. Ve smyslu § 1120 obč. zák. musí nový

nabyvatel trpěti, by nájemník dále vykonával práva ze smlouvy nájemní, jest však oprávněn dáti mu z nájemního poměru řádnou výpověď a tím dosavadní smlouvu zrušiti. Než i tento důsledek § 1120 obč. zák. doznal změny zákonem o ochraně nájemníků, podle něhož pronajímatelé bytů mohou vypověděti smlouvu nájemní jen se svolením soudu a jen z důležitých důvodů. Že se toto další omezení vztahuje také na pozdější nabyvatele nájemního předmětu, o tom není pochybnosti. Když tedy i po zcižení nájemního předmětu poměr nájemní před tím založený trvá dále, nutno považovati i nového nabyvatele tohoto předmětu za pronajímatele a žalobu na odevzdání najaté věci proti němu podanou posuzovati podle § 1096 obč. zák. stejně, jako kdyby byla podána proti původnímu pronajímateli. Z toho plyne, že i v souzeném případě platí ustanovení § 575 prvý odstavec c. ř. s. o kratších lhůtách a že tedy jak dovolání tak i dovolací odpověď měly býti podány do 8 dnů. Poněvadž se tak nestalo, bylo obě odmítnouti jako opožděné (§ 507 c. ř. s.).

Čís. 8502.

Stala-li se za dražebního řízení spornou otázka, zda jest věc příslušenstvím nemovitosti dané do dražby, rozhoduje o tom exekuční soud v nesporném (dražebním) řízení a jest vyloučen pořad práva.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1928, R II 356/28.)

Na nemovitosti Rudolfa G-a, mezi nimiž byla též palírna a továrna na likéry, byla vedena spořitelnou v F. exekuce vnucenou dražbou. Do odhadního protokolu byla pojata celá řada věcí jako příslušenství nemovitostí. Manželka dlužníkova Marie G-ová podala proti F-ské spořitelně vylučovací žalobu, tvrdíc, že věci nejsou příslušenstvím nemovitostí. F-ská spořitelna uznala žalobní nárok, jsouc cenou nemovitostí zcela kryta. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se další knihovní věřitelka, banka L., na Marii G-ové uznání, že věci pojaté do protokolu, jsou příslušenstvím nemovitostí a že exekuce vedená F-skou spořitelnou jest přípustná s označením předmětů jako příslušenství nemovitostí a že přípustným jest i prodej jejich spolu s nemovitostmi veřejnou dražbou. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením jako zmatečný a odmítl žalobu. Důvody: Za exekučního řízení stala se spornou otázka, zda v odhadním protokole uvedené předměty, o které tu jde, jsou příslušenstvím do dražby daných nemovitostí čili nic. Kdežto žalující strana má za to, že tyto předměty jsou příslušenstvím nemovitostí, zastává žalovaná strana opačné stanovisko. Je-li však sporným, zda předměty v odhadním protokole uvedené jsou příslušenstvím, může výhradně jen exekuční soud rozhodnouti o povaze těchto předmětů, a to jen v nesporném řízení. Jenom exekuční soud jest oprávněn na návrh účastněných stran po konaném šetření rozhodnouti o tom, zda v od-